

ЄЗУТТЬСКА ПРЕПОДОБИЦЯ

Стародавнє українське жите, завсїгди признаючи за жіною звичайні права, як і за всякою людиною і даючи вільний простір її самодїльности, тим самим витворило в українській історії чимало самих ріжнотипних жіночих типів, добрих і лихих, а у всякім разі помічених знаком яскраво визначеної індивідуальности. Жіночки активну участь в громадськім життю, українські жінки переймались тим же самими інтересами, як і їх чоловіки, чи брати, зарівно з ними творили чи добре, чи зле і в своїх учинках однаково появляли моральні риси свого часу. Коли наприкінці XVI. і в першій половині XVII століття ширилось на Україні протестантське нововірство, воно знаходило горливіх прихильниць і між Українцями; чимало було, наприклад, ширлих соцієток в роду волинських панів Чапличів-Шпаковських, Сеют, Немиричів і інших, а була одна розумна і аби як освічена киянка Ганна Корецька — так та перепробувала кількох протестантських сект, поки нарешті вернула до старої, православної віри і стала горливою її прихильницею. За тих же часів, коли повстав на Україні релігійно просвітний рух, він широко зачепив і українське жіноцтво і можна би згадати багатьох Українок, що записувались до брацтв, фундували монастирі, школи, шпиталі. Такими були, наприклад, киянка Олена